

mer mig imidlertid, at i det Udvalg, hvori vi sadde sammen, er det blevet temmelig godt oplyst, at de tidligere Maalinger ikke ere paalidelige, saa at vi i denne Henseende ikke kunne bygge noget Stort paa dem. Naar det ærede Medlem senere udtalte, at det var hans Haab, at Løbet ikke vilde blive grundere i Fremtiden, og støttede dette paa de stedfindende Strømninger i Vandet, synes dette hans Haab dog mere at tale for Sandheden af de Vidnesbyrd, som vi have fra alle aldre og paalidelige Folk derovre om, at saaledes som Dybden paa Varren nu er, har den været, saalænge nogen Mand kan mindes; hvis den skulde være aftaget saameget i en saa kort Tid som fra 1840, synes der mig rigtig nok ikke at kunne være Haab om, at den ikke skulde aftage mere; men hvorledes skulde det dog gaae til, at Dybden skulde have aftaget saa bethdelig siden 1840, hvis man ikke kan paavise nogen Forandring i Naturforholdene, som maatte kunne have bevirket det, og havde en saadan fundet Sted, vilde det jo da være mærkværdigt, om Folk, som leve derovre, ikke skulde have mærket og kunne paavise noget Saadant, men det er alle aldre og kyndige Mænds Erfaring, som have levet derovre i hele denne Tid, at det ogsaa dengang saavel som nu var Tilfældet, at et Skib, som skal dybere end 12 Fod, havde Vanskelighed ved at komme ind over Varren. Forholdet var dengang som nu, med indtil 12 Fods Dybtgaaende gaae Skibe med Lethed ud og ind.

Naar den ærede Taler endvidere har sagt, at Søbjerghavn kun havde Interesse for Udsøfsten af Dvæg, troer jeg dog, at man ikke maa overse, at der tidligere ogsaa har været udsørt Korn, navnlig Boghvede, en Kornsort, som maaskee er mindst tjenlig til Dvægledning, og at Udsøfsten navnlig til Holland ikke har været saa ubethdelig. Den ærede Taler sagde rigtig nok, at alle Varer, saa nær som Dvæg, kunde lige saa godt føres til Østfyften, thi de leed ikke ved Transporten eller ved at oplægges nogen Tid. Men selv om det var saa, maa vi ikke glemme, at Transporten ad den Vej er langt dyrere. Der er forsøgt at føre Korn fra Østfyften, men paa Grund af de uheldige Udsøfningsforhold gaaer det ikke altid godt,

det er imidlertid en Kjendsgjerning, som jeg troer, at flere Mands Erfaring vil kunne bevise, maaskee endog saa mange Mands, at naar der engang imellem gaaer et Skib fra Ribe, hvor Udsøfningen dog er meget daarlig, betales Kornet højere der end paa Østfyften, men jeg skal gjerne give den ærede Taler Ret i, at Dvægtransporten i alt Fald for det Første vil blive det Vigtigste, men den er ogsaa saa vigtig, at jeg troer, at den kan forsvare Anlægget af Havnen. Jeg troer ikke, at man saaledes kan tale om og slutte noget afgjort fra Forholdene, som de hidtil have været, thi det er en Selvfølge, at saalænge Udsøfningen er saa uheldig, som den er, vil der ikke finde en Udsøflet Sted, som man kan slutte noget af med Hensyn til Fremtiden; men det er dog noget, som er klart ogsaa af Forholdene paa andre Steder, at en lettere Transport fremkalder mere Production. Naar den ærede Taler endvidere har sagt, at vi skulde vente saalænge med at anlægge Havnen, indtil Jernbanen dertil var færdig, synes det dog, at man efter de Oplysninger, som ligge for os, maa give den Betragtning Ret, at det koster mere at have Jernbanen liggende hen uden Havn, end at have Havnen uden Jernbane. Det er vanskeligt at sige, hvorvidt Steen vilde koste mere end efter Overlaget, fordi man ikke har Jernbanen, men det vil dog neppe blive saameget som det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (N. Hage) ansøgte. Der findes en Mængde Steen nærved paa Heberne, og der er ogsaa Steen og andet Materiale, Mjhemalm, paa Østfyften, saa at der er Haab om, at det ikke vil blive saa kostbart. Naar den ærede Taler for Ribe Amts 2den Valgkreds (Rosenørn) saa stærkt har fremhævet Uundværligheden af den handelsbrogste Handel, vil jeg dog ogsaa ligeoverfor denne ærede Taler, med hvem jeg igrigt i det Væsentlige er enig, tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke paa nogen Maade søge at udtale nogen Mening, om de nationale eller liberale Følelser ere stærkest paa det ene eller andet Sted i Vandet, men jeg skal kun paapege den Kjendsgjerning, som vist baade Historien og Erfaringen vil bekræfte, at der fra et Folk, hvortil man staaer i Handelsforbindelse, jeg kan her gjerne sige i Handelsafhængighed, ogsaa